

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 28 maja 2004 r. utrzymująca w mocy poprzednią decyzję z dnia 7 kwietnia 2004 r. (znak:GI-DEC-DS-86/04/173,174), którą to decyzją Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych odmówił uwzględnienia wniosku, w sprawie przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Prezydenta Miasta.

Warszawa, dnia 28 maja 2004 r.

GI-DEC-DS-111/04

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1, w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana X o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 7 kwietnia 2004 r. (znak: GI-DEC-DS-86/04/173,174), odmawiającą uwzględnienia wniosku, w sprawie przetwarzania jego danych osobowych przez Prezydenta Miasta.

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X, zwanego dalej Skarżącym, w sprawie przetwarzania jego danych osobowych przez Prezydenta Miasta. W przedmiotowej skardze wskazano, iż w toczącej się przed Prezydentem Miasta sprawie dotyczącej zwrotu nieruchomości (działka Nr 479 położonej w x), ujawniono dane osobowe Skarżącego - osobom, które nie były stronami tegoż postępowania. Zdaniem Skarżącego ujawnienie jego danych ww. osobom (m.in. „parafii”, „geodecie”), skutkowało naruszeniem przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą.

W toku postępowania administracyjnego toczącego się przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych odebrano wyjaśnienia od Zastępcy Prezydenta Miasta, w których ww. wskazał, iż dane osobowe Skarżącego przetwarzane są przez Prezydenta Miasta w związku z jego wnioskiem o zwrot wywłaszczonej nieruchomości, oznaczonej działką nr 479, położonej w x. Ww. nieruchomość będąca przedmiotem postępowania o zwrot została częściowo zajęta przez Parafię Rzymsko – Katolicką. Dlatego też, w przedmiotowej sprawie niezbędne było wznowienie granic działki nr x. Czynności wznowienia granic przedmiotowej działki zostały zlecone posiadającemu uprawnienia zawodowe geodecie – Panu Y. Zastępca Prezydenta Miasta poinformował również Generalnego Inspektora, iż obowiązek zawiadomienia Parafii Rzymsko – Katolickiej, jako władającej częścią przedmiotowej nieruchomości, wynika z przepisów art. 14 oraz art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (tekst jednolity: Dz. U. 2000 r. Nr 100 poz. 1086 z późn. zm.). Zastępca Prezydenta Miasta wskazał również, iż „wszystkie podmioty, które zostały ujawnione w rozdzielniku WUG.II.RMSP.7221012/02/03 są stronami w sprawie”.

Skarżący zakwestionował ustalenia dokonane w toku postępowania administracyjnego przez Generalnego Inspektora, podtrzymując przy tym zarzut, iż Prezydent Miasta udostępnił jego dane osobom trzecim, przez co zdaniem Skarżącego, naruszył przepisy ustawy o ochronie danych osobowych.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w dniu 7 kwietnia 2004 r. wydał decyzję administracyjną (znak: GI-DEC-DS-86/04/173,174), w której odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego stwierdzając, że nie ma podstaw do uznania, by działanie Prezydenta Miasta naruszyło przepisy ustawy o ochronie danych osobowych.

W dniu 13 kwietnia 2004 r., w ustawowym terminie, Skarżący złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 7 kwietnia 2004 r. (znak: GI-DEC-DS-86/04/173,174).

W przedmiotowym wniosku Skarżący zakwestionował ustalenia dokonane przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w toku prowadzonego przez niego postępowania. Podkreślił przy tym, iż cztery z pięciu osób umieszczonych przez Prezydenta Miasta w rozdzielniku nie są stronami w postępowaniu toczącym się przed ww. organem, dotyczącym zwrotu wywłaszczonej nieruchomości. Zdaniem Skarżącego – z wyjątkiem jego osoby – pozostała czwórka nie wyrażała zgody na przetwarzanie danych osobowych, ale również nie chce otrzymywać jakichkolwiek pism w toku przedmiotowego postępowania. Skarżący wskazał ponadto, iż umieszczanie danych osobowych w rozdzielnikach może spowodować, że dane te „mogą dostać się w ręce osób trzecich, czwartych”.

Zdaniem Skarżącego, za słuszością przyjętego przez niego stanowiska przemawia fakt, iż postępowanie toczące się przed Prezydentem Miasta dotyczy zwrotu nieruchomości wg stanu przed 1968 r. Dlatego też, w jego ocenie „łączenie go z jakimikolwiek zaniedbaniami z późniejszego okresu oraz włączenie w to dawnych właścicieli jest nie tylko nie na miejscu, przekracza wszelkie granice przyzwoitości, ale wręcz pozbawione jest logiki”. W ocenie Skarżącego powyższe wskazuje na okoliczność, iż Prezydent Miasta błędnie ustalił strony toczącego się postępowania administracyjnego.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Po ponownym przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, jak również odnosząc się do zarzutu Skarżącego, iż w sprawie toczącej się przed Prezydentem Miasta, ww. organ błędnie oznaczył strony toczącego się przed nim postępowania, podkreślenia wymaga, iż w piśmie skierowanym do Generalnego Inspektora z dnia 26 listopada 2003 r., Zastępca Prezydenta Miasta wskazał, iż „wszystkie podmioty, które zostały ujawnione w rozdzielniku WUG.II.RMSP.7221012/02/03 są stronami w sprawie”. Natomiast, Generalny Inspektor, stosownie do przyznanych mu w ustawie kompetencji, nie jest organem uprawnionym do dokonywania oceny, czy organ administracji publicznej – w przedmiotowej sprawie Prezydent Miasta - w toczącym się przed nim postępowaniu, właściwie nadał status stron, uczestnikom tegoż postępowania. Powyższe zagadnienie - tj. właściwe oznaczenie strony - podlega bowiem ocenie organu wyższego stopnia, w toku toczącego się przed nim postępowania instancyjnego, wszczętego na skutek odwołania od aktu administracyjnego wydanego przez Prezydenta Miasta. Jak już informowano w zaskarżonej decyzji, Generalny Inspektor nie może rozstrzygać kwestii należących do kompetencji innych organów, przyznanych im na podstawie odrębnych przepisów prawa. Takie stanowisko zajął również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt II S.A. 401/00) stwierdzając m.in.: „(...) Generalny Inspektor (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami”.

Ponadto, na uwagę zasługuje okoliczność, iż we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Skarżący wskazał, iż cztery osoby z pięciu wymienionych w rozdzielniku nie są zainteresowane rozstrzygnięciem sprawy przed Prezydentem Miasta, dlatego też „umieszczenie ich danych w rozdzielniku narusza ich dobra osobiste”. Natomiast w skardze, która zainicjowała postępowanie przed GIODO, Skarżący w sposób jednoznaczny wskazał, iż dopóki rozdzielniki stanowiły zamknięty krąg spadkobierców „nie stanowiło to problemu i nie było złamaniem prawa, które

naruszałoby dobro tych osób”. Dopiero, gdy dane osobowe spadkobierców – w tym Skarżącego – zostały udostępnione przez Prezydenta Miasta Parafii oraz geodecie, dobra tych osób w znacznym stopniu zostały naruszone. Z powyższego wynika zatem, iż w złożonej skardze Pan X nie kwestionował ustaleń dokonanych przez Prezydenta Miasta w zakresie oznaczenia stron (spadkobierców) toczącego się przed nim postępowania. Natomiast, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych – co zostało wskazane powyżej - nie jest uprawniony do dokonywania oceny, czy oznaczenie stron przez Prezydenta Miasta – w tym Parafii Rzymsko – Katolickiej, było zgodne z przepisami prawa.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności wskazać należy, iż przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne po spełnieniu co najmniej jednej z przesłanek wymienionych w przepisie art. 23 ust. 1 ustawy. Przesłanki te odnoszą się do wszelkich form przetwarzania danych wymienionych w art. 7 pkt 2 ustawy, w tym w szczególności do ich przechowywania oraz udostępniania. Należy przy tym zwrócić uwagę, iż w dniu 1 maja 2004 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 22 stycznia 2004 r. o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 33, poz. 285), na podstawie której zmieniono m. in. dotychczasowe brzmienie przepisu art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Zgodnie z nowym brzmieniem przytoczonego przepisu, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.

Przepisy, które gwarantują jawność wobec stron postępowania administracyjnego - a które zostały wskazane przez Generalnego Inspektora w zaskarżanej decyzji - zawiera ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071), zwanej dalej K.p.a. Przepisy ww. ustawy ustanawiają bowiem zasadę czynnego udziału stron w postępowaniu administracyjnym, a więc jawności wobec stron toczącego się postępowania administracyjnego. Wiąże się to z umożliwieniem stronom zapoznania się ze wszelkimi dokumentami związanymi ze sprawą, w której występują w charakterze strony. W literaturze przedmiotu powszechnie przyjęto pogląd, iż jest to jedna z podstawowych zasad postępowania administracyjnego (B. Adamiak J. Borkowski, „Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz”, CH. Beck 2000 r., s 68 – 69, 329). Powyższe stanowisko zostało również wyraźnie podkreślone w orzecznictwie. W wyroku z dnia 13 lutego 1986 r., Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, iż „stosownie (...) do art. 10 § 1, art. 79 i 81 K.p.a., organ prowadzący postępowanie jest obowiązany zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, w tym zawiadomić strony o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z biegłych, umożliwić im udział w przeprowadzeniu im tego dowodu, zadawanie pytań biegłemu i składanie wyjaśnień (...) Zachowanie tych wymagań nie jest pozostawione uznaniu organu, lecz stanowi jego bezwzględny

obowiązek, niezależnie od treści i wagi przeprowadzonego dowodu” (II S.A. 2015/85 ONSA 1986, Nr 1 poz. 13). Konsekwencją przyjęcia zasady jawności wobec stron toczącego się postępowania administracyjnego jest obowiązek organu administracji publicznej do poinformowania stron, zarówno o wszczęciu postępowania administracyjnego, jak i innych okolicznościach faktycznych i prawnych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Obowiązek ten ściśle wiąże się z faktem, iż w wyniku informowania stron o przebiegu sprawy przekazywane są dane osobowe jej uczestników. Nie można zatem uznać, iż umieszczenie przez Prezydenta Miasta w rozdzielniku danych osobowych stron i uczestników postępowania administracyjnego stanowiło udostępnienie przedmiotowych danych osobom nieupoważnionym. Powyższe wynika z faktu, iż dane tych osób, są jawne wobec wszystkich stron toczącego się przed Prezydentem Miasta postępowania. Ponadto, dla legalności przetwarzania tych danych nie jest konieczna zgoda osób, których dane dotyczą – na co wskazuje Skarżący - gdyż podstawę prawną do przetwarzania tego rodzaju danych, stanowią dla Prezydenta Miasta właściwe przepisy prawa. Jednocześnie z akt sprawy nie wynika, aby dane osobowe przetwarzane przez Prezydenta Miasta w toku toczącego się przed nim postępowania – w tym dane osobowe Skarżącego - zostały udostępnione innym osobom, niż te, które upoważnione były do ich przetwarzania na podstawie przepisów prawa.

Odnosząc się natomiast do kwestii przekazania danych osobowych Skarżącego posiadającemu zawodowe uprawnienia geodecie – Panu Y, wskazać należy, iż z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż dane osobowe Skarżącego zostały przekazane ww. geodecie wyłącznie w celu wznowienia granic spornej nieruchomości. Natomiast z akt sprawy nie wynika, aby Prezydent Miasta, w toku toczącego się przed nim postępowania dotyczącego zwrotu nieruchomości, informował ww. geodetę o jakichkolwiek władczych rozstrzygnięciach, podjętych w stosunku do Skarżącego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne sprawy ponownie wskazać należy, iż zgodnie z art. 11 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, prace geodezyjne i kartograficzne wykonują podmioty prowadzące działalność gospodarczą, a także inne jednostki organizacyjne utworzone zgodnie z przepisami prawa, jeżeli przedmiot ich działania obejmuje prowadzenie tych prac. Natomiast, stosownie do art. 14 ww. ustawy, właściciel lub inna osoba władająca nieruchomością są obowiązani umożliwić podmiotom i jednostkom organizacyjnym, o których mowa w art. 11, wykonanie prac geodezyjnych i kartograficznych określonych w art. 13 ust. 1. Podkreślenia również wymaga, iż zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, przesunięte, uszkodzone lub zniszczone znaki graniczne, ustalone uprzednio, mogą być wznowione bez przeprowadzenia postępowania rozgraniczeniowego, jeżeli istnieją dokumenty pozwalające na określenie ich pierwotnego położenia. Jeżeli jednak wyniknie spór co do położenia znaków, strony

mogą wystąpić do sądu o rozstrzygnięcie sprawy. W myśl art. 39 ust. 2 ww. ustawy, wznowienia znaków granicznych dokonują, na zlecenie zainteresowanych, podmioty prowadzące działalność gospodarczą i inne jednostki, o których mowa w art. 11. Natomiast, o czynnościach wznowienia znaków granicznych zawiadamia się zainteresowane strony. Do zawiadomień stosuje się przepisy art. 32 ust. 1-4 (art. 39 ust. 3 ww. ustawy).

Odnosząc się do powyższego, podkreślić ponownie należy, iż Prezydent Miasta, stosownie do przepisu art. 39 Prawo geodezyjne i kartograficzne, uprawniony był do zlecenia czynności wznowienia granic nieruchomości, oznaczonej działką nr 479 (w przypadku, gdy nastąpiło przesunięcie, uszkodzenie lub zniszczenie znaków granicznych, ustalonych uprzednio), posiadającemu zawodowe uprawnienia geodecie – Panu Y. Tym samym, nieuzasadnione jest twierdzenie Skarżącego, iż Prezydent Miasta udostępnił jego dane osobie trzeciej. Dane osobowe Skarżącego zostały bowiem udostępnione posiadającemu uprawnienia zawodowe geodecie, który był uczestnikiem postępowania w przedmiocie zwrotu wywłaszczonej nieruchomości, oznaczonej działką nr 479, w zakresie dotyczącym wznowienia granic spornej nieruchomości. Natomiast - jak zostało to przedstawione wcześniej – z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika, by Prezydent Miasta udostępnił Panu Y dane osobowe Skarżącego w celu innym, niż przeprowadzenie wskazanej czynności wznowienia granic. Dlatego też, działanie Prezydenta Miasta polegające na udostępnieniu danych osobowych Skarżącego posiadającemu zawodowe uprawnienia geodecie – Panu Y, w żaden sposób nie może być uznane za niezgodne z przepisami o ochronie danych osobowych.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje zatem stanowisko, że materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie nie daje podstaw do stwierdzenia, iż w niniejszej sprawie doszło do udostępnienia danych osobowych Skarżącego osobom nieupoważnionym, a tym samym, że doszło do naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy z o ochronie danych osobowych w związku z art. 13 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).